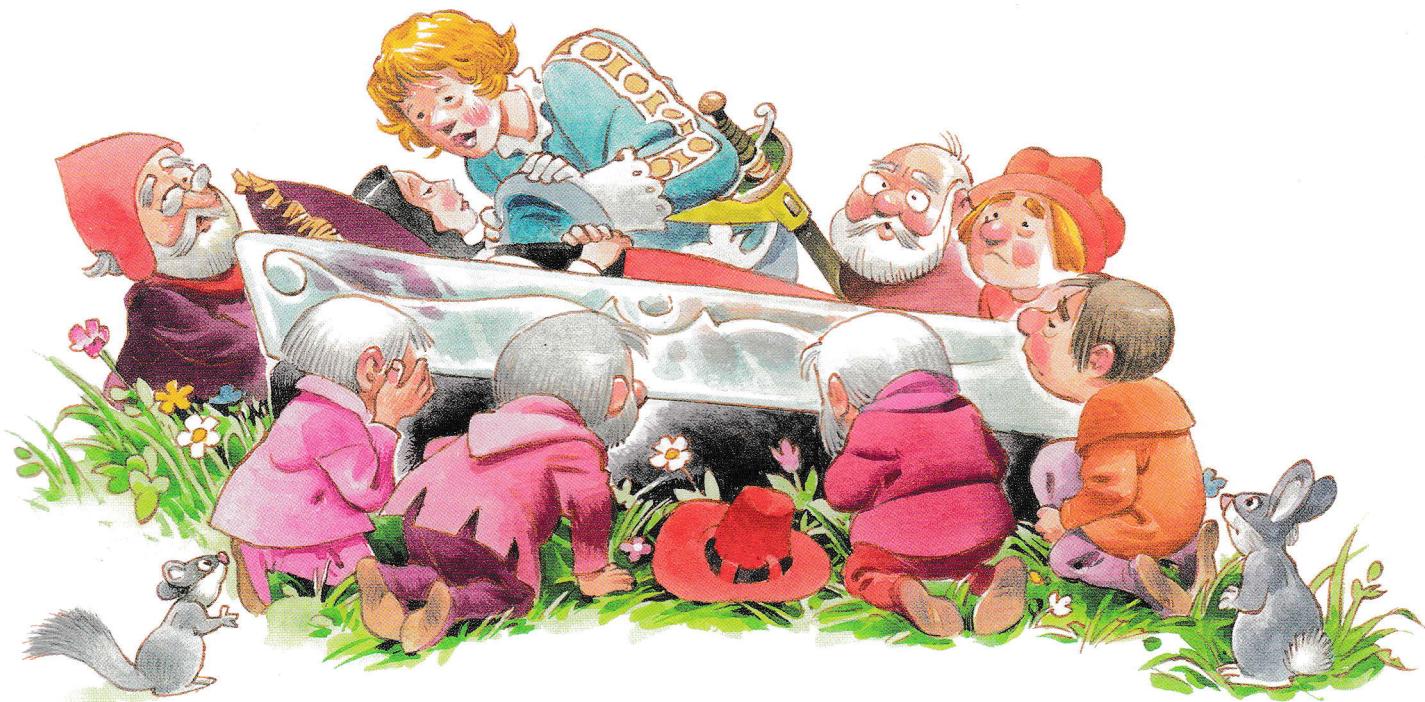

CELE MAI FRUMOASE POVEȘTI ÎN VERSURI

ILUSTRĂȚII DE

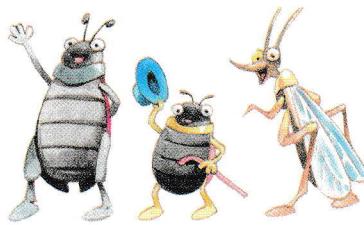
TONY WOLF

Adaptare în versuri de
Simona Epure și Mirela Grigore

CUPRINS

SCUFITĂ ROȘIE	8
ALBĂ-CA-ZĂPADA	16
CEI TREI PURCELUȘI	24
CENUȘĂREASA	32
MOTANUL ÎNCĂLTAT	40
HÄNSEL ȘI GRETEL	48

SCUFIȚA ROȘIE

A fost odată o fetiță cuminte și frumoasă,
Ce-și ajuta mereu mămica, trebăluind prin casă.
Dereticau ziua întreagă – mama era-ncântată
De-a ei copilă cu scufiță în roșu colorată.

De la scufița cu pricina, copilei i s-a zis
Scufița Roșie, iar eu povestea ei v-am scris.

Cele mai frumoase povești în versuri

I-a spus mămica într-o seară: – Scufița mea cea dragă,
În zori te duci la bunicuța, pentru că e beteagă!
Ai să te bagi devreme-n pat, vreau să te odihnești,
Să fii atentă prin pădure, să nu te rătăcești...

A doua zi, fetița și-a pus rochița ei frumoasă,
Scufița și-a legat sub barbă și a ieșit din casă.
Luându-și coșul, încărcat cu cozonac și mere,
A pus deasupra o plăcintă cu nuci, cu unt și miere.

Scufița Roșie

Mergea cu nerăbdare, s-a junsă în pădure,
Bunicii să-i culeagă un braț de flori și mure.
Însă, uitând de sfaturi, s-a rătăcit deodată
Și a pierdut cărarea-n pădurea-ntortocheată.

lar când a nimerit într-un desis umbros,
A dat chiar nas în nas cu lupul fioros.

Cele mai frumoase povești în versuri

– Te văd aşa grăbită, şi-aş vrea să ştiu şi eu:
Unde te duci, fetiţo, c-un coş atât de greu?
Scufiţa i-a răspuns: – Î-adun câteva mure
Bunicii, care stă în casa din pădure,
Din lemn de nuc făcută, micuţă şi frumoasă...
O vezi şi tu, e-acolo!, a spus ea ruşinoasă.

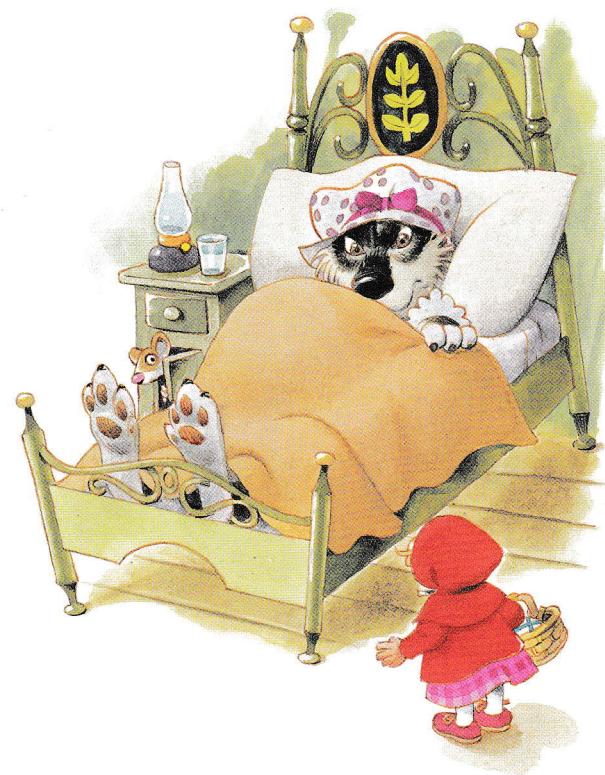
Şi a adăugat, cu-o voce cam firavă:
– Bunica, sărăcuţa,-i bătrână şi bolnavă,
Şii-i duc nişte merinde, să-i fac o bucurie.
Atunci, lupul a spus, amabil, cum se ştie:
– Eu zic să mergi pe-acolo, s-ajungi mai repejor,
Să nu te prindă noaptea. Deci ia-o la picior!

Scufița Roșie

Iar el a luat-o iute pe o cărare mică,
Grăbindu-se s-ajungă el primul la bunică...
Pe care a-nghițit-o (vai, vai, ce grozăvie!),
Și-a pus cămașa ei, pe cap și-a pus scufie,
Pe nas – niște-ochelari, și s-a băgat în pat.
Cu plapuma pe el, s-a pus pe așteptat,

Nerăbdător s-ajungă acasă și fetița,
Gândind că va-nghiți și fata, și scufița!
Când a ajuns Scufița, văzându-l, s-a mirat
Și cu o voce slabă, sfioasă, l-a-ntrebat:

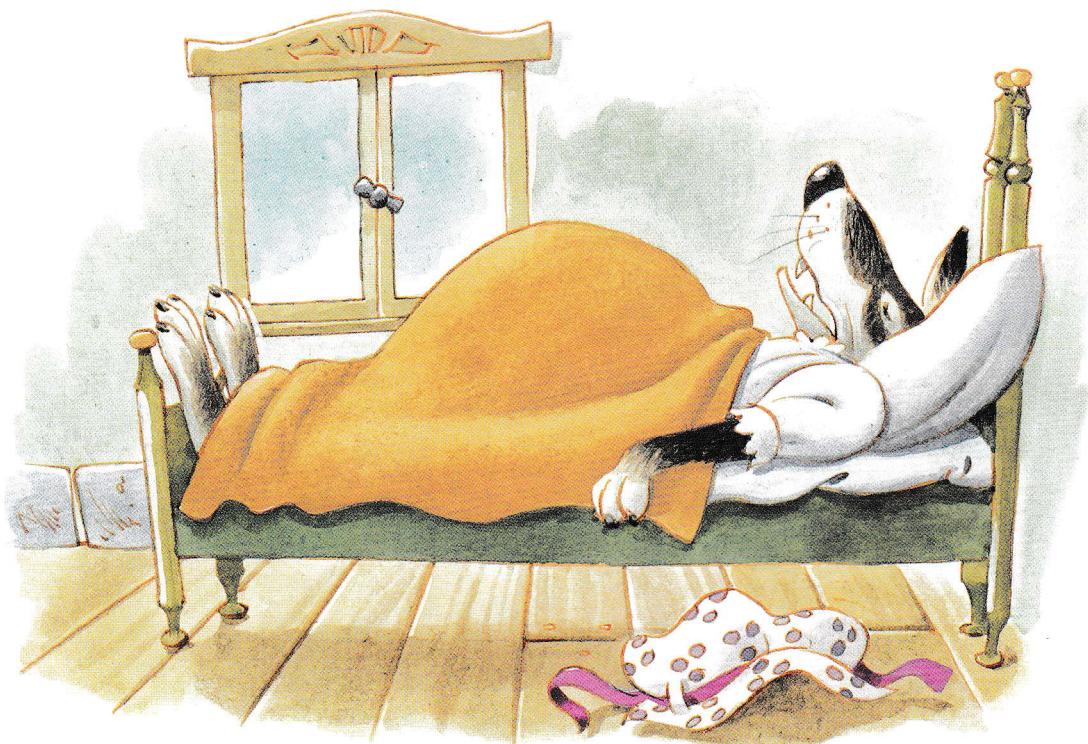

Cele mai frumoase povești în versuri

- Bunico, aş vrea să ştiu de ce urechile ţi-s lungi!?
- Mi-e slab auzuul!, a spus lupul, cu vorbe mai prelungi.
 - Si ochii ţi-s aşa de mari, de parcă-s felinare!
 - Îi am aşa să văd mai bine seara, la culcare.
 - Şi gura ţi-e aşa schimbătă, mă sperie, e mare!
 - O am aşa ca să te-nghit rapid, dintr-o mişcare!

Si... haț! a înghițit-o și, tare mulțumit,
În patul bunicuței adânc a adormit,
Şi sforăia pe rupte, voios și ghiftuit,
Să-si mistuie mâncarea în tihă, liniștit!

Scufița Roșie

Prin preajmă, vânătorul trecând s-a încruntat:

– De unde-un glas atât de gros a strănutat?

Uimit de tărăboiul ce se-auzea din casă,

Intrând, a văzut lupul întins în pat... — Ei, lasă!

Al meu ești, măi cumetre, nu ai cum să-mi mai scapi,

Ai vrut să mănânci carne!... Mai bine mâncai napi!

Apoi l-a împușcat pe lupul cel hain

Și burta i-a tăiat-o puțin câte puțin

Și-a-ncremenit văzând că, foarte speriate,

Bunica și nepoata erau nevătămate!

Cele mai frumoase povești în versuri

Le-a scos repede afară, surprins că le-a găsit,
Iar lupul cel viclean și lacom acum e pedepsit:
Pietroaie-n locul lor au pus, iar el, când s-a trezit,
A vrut s-o ia la sănătoasa, dar brusc s-a prăbușit,
Căci pietrele-atârnau prea greu – abia, abia mergea,
Și ortul popii lupu'-a dat, căci asta merita!

Povestea s-a sfârșit, dar mie-acum îmi pare,
După așa nemaivăzută întâmplare,
Că mama-ntotdeauna trebuie ascultată:
Niciun copil din drumul lui să nu se-abată!

